

A Duna eltűnése

Kirándulásunk délelőttje gazdag élményeket hozott a Barokk világából, különösen Imre Atya és Laci kiváló előkészítése következtében. Ízletes, kiadós ebéd után a természet szépségeit látogattuk meg, először kényelmesen csevegve buszunk ablakaiból. Hosszan követtük szeretett Dunánk felső folyását, majd elértük utunk célját, folyónk megcsapolását. Ismert, hogy a nagy európai vízvásztó a Schwäbische Alb és a Feketeerdő magaslatain vonulva elválasztja a Rajna és a Duna forrásterületeit. Az Alb felszíne alatt csekély mélységben a mészkő évmilliók alatt a széndioxiddal dús vízben feloldódott, és hatalmas, többször összefüggő barlangrendszer alakult ki. Ezen a csapdán a Duna nem tud veszteség nélkül áthaladni, s a délen a közelben, de ellenkező irányba folyó Rajna – felrúgva a megállapodást – elnyer átlagosan 10 köbméter vizet másodpercenként.

A XIX. században a váltakozó vízállás komoly gondokat okozott a helyi iparnak (cserzők, malmok) s megpróbálták eldugaszolni a tölcséreket. Erre másutt keletkezett hiány. Egy geológus végre felderítette a víz útját, tonnaszámra sót, olajat és hatékony festéket adagoltak a Dunába. Hamarosan 12 km-re délre az Aach forrástóban megjelent a zöldszínű, sós, olajszerű víz, onnan a Rajnába folyik. Bíróságok is foglalkoztak az üggyel, végül 50 évvel ezelőtt Tuttlingen város még az eltűnése előtt megcsapolta a Dunát és átvezet egy alagúton szabályozott mennyiségű vizet a csapda túloldalára, hogy illatos legyen vízparti promenádja. Ezt szégyenlősen nem mutatják a turistáknak. Mi viszont, legalábbis a jó gyalogosok, megnéztük a páratlan jelenség csúcspontját és jól észleltük az eltűnést (lásd a felvételeket). Nyáron és ősszel több hónapon keresztül száraz a meder, de vízzel érdekesebb. Sajnos a kellemes vízparti pavilont a rossz idő miatt csukva találtuk, de kerestünk a visszaúton egy jó kávézót.

Benczúr-Ürmössy Gábor

2019, május